

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΜΑΣ

Η ΜΙΣ ΕΥΡΩΠΗ ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ

Η αποθέωσις στους σταθμούς. «Θέλουμε να δούμε την «τσούπρα»! Η Ήπειρος εν συναγερμῷ. Λουλουδοπλημύρα. Στην Μακεδονική πρωτεύουσα. Η Μίς Θεσσαλονίκη. Όπου η Μίς Έλλάς καταντά... οκταχρε! Άρρωστη, νηστική, άδύνη, κατακυρκαμένη. Η κατανγκρακωτική δίαιτα. Η Μίς Γευγχεσλκωία. Όπου εμφανίζεται και η στρεμπουλή Μίς Τουρκία, βαρυνς..... 85 κιλών, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

III

Δημοσιεύουμε σήμερα το τρίτο μέρος της βιογραφίας της διδος Άλίξης Διπλαράκου—Μίς Εδρώτης, την οποία με τόσο ενδιαφέρον παρακολουθούν οι αναγνώσται μας, είτε στο όραμα, είτε στο άσχημο φίλο άνήγων.

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο, η δεσποινίς Διπλαράκου φεύγοντας βιαστικά για το Παρίσι, μετά την αναζήθει της εις Μίς Έλλάδα, ξέχασε να πάρη μαζί της τα διαβατήριά της και ύπληξε κίνδυνος να μνη την άρρησην να περάση τα σύνορα. Έτσι δέν θα πρόφτανε στα καλλιστεία στο Παρίσι και δέν θ' άνεξηροσσο Μίς Εδρώτη. Ένα αυτόκινητο λοιπόν έτεθη εις καταδίωξιν του τραίνου και πετώντας, φτερουγίζοντας, με βιγνροδη ταχύτητα, πρόφτασε την άμαξοστοιχία στην Λειβαδιά.

—Όπως σάς έλεγα λοιπόν, συνεχίζει η δεσποινίς Διπλαράκου, το αυτόκινητο μας πρόφτασε στη Λειβαδιά και μούδωσαν τα διαβατήριά μας. Μόλις τα πήρα στα χέρια μου άνάσανα μ' άνακουφισα. Έπί τέλους... Το λάθος είχε διορθωθεί. Συνέχισα λοιπόν το ταξείδι μου ήσυχη. Ήσυχη εινε τρώπος του λέναν. Γιατι δέν ταξείδευει ποτέ ήσυχη μις Μίς, είτε Μίς Έλλάς εινε, είτε Μίς Παρωγονιά!

—Σάς άνησυχούσε η σκέψις του άόρατου, άόριστου και ένγγυτάτου μέλλοντος, Παρίσι, καλλιστεία, κρίσεις, επικρίσεις, συσσυφο!...

—Μ' άνησυχούσαν οι περίεργοι και οι θαυμαστάί μου.

—Μένα στο τραίνο;

—Και μέσα σ' έξω. Σέ κάθε σταθμό. Όπου στεκόταν η άμαξοστοιχία οι περίεργοι κατέκλυ-

ζαν και πλημμυρούσαν τα πάντα. Είχαν ορθώσει χωμάτες από τα γέροια, τσελγαράδες, τσοπαναράι, βλάζι, βλάγες, βλαζάουλα, βλαζοπούλες, δηλ ή Ήπειρος χοφρα, για να δι. Έκαναν γουρφοει στο σταθμό, πολιορκούσαν τα βαγόνια και σκούζαν, ίδιος στους μικροσταθμούς:

—Ποίνετη ή Μίς Έλλάς; Θέλουμε να την ίδοιμ, να τηνη μαμαρόσοιμ!...

Ένας γέρο Τσελγκαζς ζήταγε να διή την «τσούπρα»!

Βγήκα στο παράθυρο του βαγόνου. Κι Έγινε άναστάσιση: —Κι σ' άνότιμα!... Μπαρόβι, πού μ', μπαρόβι ποίαι σά του χροσταίλων νηρ, σά τ' απάτητον του ζώνη, να ζήση ποδικοστηβη, ποδικοσπελατοόσα, τρυφόνι μ', Έλληνοσπούλα μ' άποσθηρ να ζήση κι ν' άναδειχτής πρῶτ' μέσα στις πρώτες!...

Ήταν τόσο οργανητικό το θέμα αυτό του λαϊκού ένθουσασιού, του λαϊκού πλημμυρισματος των σταθμών!...

Μού χάρισε στιγμές έπεροτάτης οργανησιος. Και δέν θα το λησμονήσω ποτέ!...

Από τις έήμεριδες, από στόμα σε στόμα ήξεραν όλοι πως με το τραίνο αυτό ταξείδωνε η ή Μίς Έλλάς πηγαινόντας στο Παρίσι και τρέχαν στους σταθμούς. Έτσι, όλοι μ' άν σταματούσε το τραίνο, και στον πιο άσημαντο σταθμό άόμην, βουκουβιστε μπροστά οι πραγματικη διαδήλωσι, σε πραγματικό συλλαιήτησιο. Άνδρες και γυναίκες, νέοι και γέροι, παιδιά και μοιρά άόμην στα χέρια των νανάδων τους, πολίτες, άξιωματικοί, χωμάτες με τις γκλίτσες τους και χωμάτισοες με τις ρόκες τους ήσαν μα-

Η Δις Διπλαράκου—Μίς Εδρώτη στη Γλυφάδα. (Κατά τελευταία φωτογραφία)

Σειμένιοι και φώναζαν και χαλούσαν τον κόσμο για να βγώ έξω και να με ιδούν. Ίσως, αν δεν είχε γίνει τόσος θόρυβος γύρω από την έκλογή μου, να μην έχαναίτο σε τέτοιο σημείο ή περιέργεια του κόσμου για να μην μαζεύονταν τέτοιο πλήθος σε κάθε σταθμό γιουρτώντας καλά και σώνει να με ιδή. Μά όφειλο να αναγνωρίσω ένα πρόβλημα: "Οτι ό λαός των επαρχιών ή έχει πιο «ξενοφροβιστευμένο» γούστο από τους Αθηναίους ή έχει ευγενέστερα αισθήματα και καλύτερους τρόπους. Απ' όπου κι' αν επέρσασα, από το μικρότερο χωριούδι, ως τη μεγαλύτερη πόλη, την Θεσσαλονίκη, που έγινε ή θερμότερη και φιλικότερη υποδοχή, έτσι που στο τέλος, δεν χωρούσαν πια άλλα από βαγόνια."

"Ήμουν τυχεμένη, βουτηγμένη μέσα στα λουλούδια! Παγτού δε μ' εξητοκραίωζαν και μου φώναζαν:

— Ζήτω ή Έλληνοπούλα μας!...

— Κιττάζε να μας βγάλεις άσπροπρόσωλους!...

— Καλό ταξίδι, κυράκι μας!...

Και όμως σας βεβαίω πως φυσικότερο θα ήταν να ποιν ή άνηθοποι αυτοί που μ' έβλεπαν:

Καλή, τί τέρας είναι τούτο!...

Γιατί στα γάμια που τους παρουσιάζόμουν, κάθε άλλο ήμουν παρὰ καλλονή! "Όπως σας είπα και προηδξ, έργα από δω σε έλευνη κατστάσει, άφορητή και με άνοιατό τιφρό. Είνε δε επίσης γνωστό πως τό τράϊνο κοιμάζει και χαϊάει κι' έναν γρόύ άκόμη άνηθοποι. Πόσο μάλλον ήταν άφορητο. Καθώς ήμουν λοιπόν άφορηστη, ξεφτυλισμένη, νηστική, ξεβαλλισμένη, και άπεριποίητη, φαντασθήτε τί θέματα παρουσιάζα στους άνθρωπους που είχαν μαζευτεί στους σταθμούς για να θαυμάσουν την όμοια των όμοίων της Έλλάδος!...

"Η όμοιάτερή υποδοχή μου έγινε στην Θεσσαλονίκη όπου φτάσαμε στις έντεκάμισο τό βράδυ της ίδιας ήμέρας. Εκεί όσους ήσαν υποδοχή έπίσημη. Στον σταθμό είχε έρθει μια αλόκληρη έπιτροπή για να μου εύχηθεί «καλό ταξίδι». Με την έπιτροπή αυτή βριστόταν κι' ή Μις Θεσσαλονίκη, ή δεσποινίς Ρωζένη Στεργίου, μια χαριτωμένη και άξιολύπητη νέα με την όμοια γνωστικρά κατά την ταχυζοδική βαρδιά της έκλογής στα «Όλίμπια».

"Η Μις Θεσσαλονίκη είχε έρθει και στο σπίτι στην Άθήνα για να με συγχαρή για την έκλογή μου και είχαμε γίνει πολύ φίλες. Έπειτα και τώρα ήρθε στην Θεσσαλονίκη στον σταθμό για να με κατενοόσει.

"Εγώ αυτή την ώρα ήμουν καλύτερα ξεπλυμένη στην κοκέτα μου, με όταν φτάσαμε στην Θεσσαλονίκη και μου είπαν πως μου είχαν έτοιμάσει υποδοχή, σηκώθηκα, έφοριξα μια όμοια άπάνω μου και δέχτηκα την έπιτροπή. Μου προσέφεραν λουλούδια, γλυκά, μου εύχηθηκαν καλή έπιτυχία, μαζεύτηκαν ένα σωρό δημοσιογράφοι για να μου πάρουν συνέντευξη, κι' ή Μις Θεσσαλονίκη φωτογράφηθηκε μαζί μου, μέσα στο βαγόνι, αλλά την φωτογραφία αυτή προτιμώ να μην σας την δείξω γιατί είμαι... σωστό τέρας!...

"Η ύποδοξη αυτές κι' ή συμπάθεια που μου έδειξαν και τό καλά λόγια που μου είπαν στους επαρχιακούς σταθμούς, σας βεβαίω πως μου έτονοσαν τό ήθυσμό μου σε μεγάλο σημείο. "Η φασαρία εκείνες που είχαν γίνει στην Άθήνα μετά την έκλογή μου, με είχαν κάνει να δειλιάσω άρκετά, μα ή επαρχίες με έκαναν να άναγκάσω τό θάρρος μου και να ξεαπολινθώ τό ταξίδι μου με μεγαλύτερες έλλάδες.

"Όπως σας είπα, ταξείδευα με την μητέρα μου, με την μεγαλύτερη αδελφή μου και με τον κύριο Γιοκαρινή, τον συντάκτη της «Πρωΐας», στον όποιον ή «Ένωσις των Συντακτών» είχε ανάθεσι να με συνοδεύει στο Παρίσι ως έπίσημος αντιπρόσωπος του τίπου.

Τις όρες του ταξιδιού τις περνούσαμε κάνοντας διάφορα σχέδια, λογαριάζοντας τις πιθανότητες της έκλογής μου και τις πιθανότητες της άποτυχίας μου. Θα καταλαβαίνετε πολύ καλά ότι τό κυριότερο θέμα των συζητήσεών μας ήταν ό διαγραφισμός που θα γινόταν στο Παρίσι.

Εγώ τις περισσότερες ώρες ήμουν ξεπλυμένη. Και τις περισσότερες ήμέρες του ταξιδιού δεν έβαλα τίποτε άλλο στο στόμα μου, παρά μονάχα σαμπάνια και πορτοκάλια. Κι' αυτό όχι μονάχα γιατί ήμουν άφορηστη, αλλά επίσης γιατί ή αδελφή μου φοβόταν μήπως στο Παρίσι τους φανό παρὰ και πός δεν έχω την άπαιτημένη εγγραφή! Στη Νύσσα όπου φτάσαμε στις 11 τό πρωί της Παρασκευής, τό τράϊνο μας συναντήθηκε με τό τράϊνο της Σόφρας και της Κωνσταντινουπόλεως, με τό όμοια ταξείδευαν και ή υποήχησις της Βουλγαρίας και της Τουρκίας. Φαντάζεσθε την περιέργειά μου και την άνοητοσύνη μου όσω που να τις ιδώ. Σε λίγο πραγματικώς είδα στο ναζωο—restaurant την Μις Βουλγαρία με την μητέρα της και της Μις Τουρκία με τον πατέρα της και... πήρε ή καρδιά μου στον τόπο της.

— Γιατί; Δεν ήσαν όμοιές;

— Όχι δά, αλλά δεν ήσαν τέτοιου είδους καλλονές που να άρέσουν στο Παρίσι. "Η Μις Βουλγαρία ήταν μια ήσοχη κοπέλλα με μεγάλα και ζωηρά μάτια και όμοιάτα χρώματα. "Η Μις Τουρκία είχε κι' αυτή πολύ όρετό πρόσωπο και θαυμάσια δόντια, αλλά ήταν ξεαφρονικά κληρονομή, «στρωπουλίη», πως να σας τό πω... Ζύγισε 85 κιλά! Για φαντασθήτε!...

Στό Βελγικό συναντήσαμε πλήθος κόσμου συγκεντρωμένο στο σταθμό. Έπρόκειτο να ξεαποδοθήση την Μις Γιουγκοσλαβία. Φυσικά βγήκαμε κι' έμεις έξω για να ιδούμε και άμέσως ή προσοχή όλο τον κόσμο συγκεντρώθηκε σε μένα. Κάτω από τό παράθυρο του βαγονιού μου είχε συγκεντρωθεί ένα πλήθος κόσμου και έφώναζε:

— Viva Grecia!... Viva Grecia!...

— Ο κ. Γιοκαρινάκι κι' εγώ φωνάζαμε τότε: «Viva Yougoslavia!...»

Μά εκείνοι κοινούσαν τό κεφάλι τους και ζητοκραιμάζαν άκόμη δυνατώτερα για μένα. Αυτό σας βεβαίω πως με συνένιψε βαθύτατα και ποτέ δεν θα τό ξεχάσω. "Ηταν τα πρώτα ένδοξα λόγια που άκούσα απ' την στιγμή που βγήκα απ' τό Έλληνικό θάλασσο!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχισις.

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΣΥΝΗΘΕΙΑ

"Ένας καθηγητής του Πανεπιστημίου της Ζυρίχης έγραψε τελευταία κάποιο άρθρο, διά του όποιου καταγγέλλεται κατά της συνήθειας που έχουν οι άνθρωποι να βάζουν τό ένα τους πόδι άπάνω στο άλλο. "Η συνήθεια αυτή, λέγει ό έπισημως καθηγητής, έπιφέρει βαθμιαία καμνή της σπονδυλικής στήλης προς τό πλάγι, ή όποια είναι πολύ επιβλαβής στο σώμα. "Ε' αυτό σιγασίτη άποφυγή της βλαβεράς αυτής συνήθειας σε όσους, λόγω του επαγγέλματός των, είναι ύποχρεωμένοι να διαγουν καθιστικό βίο.

"Άς τ' άκούν λοιπόν οι Έλληνες, οι όποιοι έχουν ιδιαίτερα προτίμησι στο «παινορολόδι»!

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

"Ο Μέγας Άλέξανδρος σε κάποια έστρατεία του στην Άσία, ενώ πολιούχοδος την Τύρο, είδε μια νύχτα στον ύπνο του έναν Σάτυρο. Τήν άλλη μέρα προοικίλεσε τον όνειροκρίτη του να του δώση την εξήγησι.

— Τό όνειρό σου δηλοί, του άποκρίθηκε εκείνος εύφρέστατα, ότι σ' ά τ' όρος (δηλ. ή Τύρος) είναι δική σου,

'Η Μις Βουλγαρία

'Η Μις Τουρκία (Βάρους... 85 κιλών!)